

[Erik Larsen]

nerne ikke misbruger retten på dette område til at afholde større udgifter end dem, der er i harmoni med borgernes ønsker.

Venstre deler ikke den opfattelse, at der for at sikre borgerne er brug for strammere regler end dem, der er gældende i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og i bestemmelserne om, at gebyrer, der opkræves, ikke må være overskudsgivende. I forhold til de forskellige kommunale fonde er der bestemmelser, der sikrer intern forrentning af de over- og under-skud, der måtte komme.

Endelig er det vigtigt at fremhæve, at styrelseslovens sikring af mindretal betyder, at et enkelt kommunalbestyrelsesmedlem kan kræve en sag til behandling i et kommunalbestyrelsesmøde, også selv om kompetencen til at træffe afgørelse er udelegeret til fagudvalg. I langt de fleste kommuner er det praksis, at takster fastsættes i forbindelse med budgetvedtagelsen, som foregår i et åbent kommunalbestyrelsesmøde.

Jeg vil benytte lejligheden til at nævne, at dette lovforslag er enslydende med et forslag, som Venstresocialisterne fremsatte i Folketinget i 1985. Ved den lejlighed var Socialdemokratiets ordfører, fru Hanne Andersen, meget afvisende over for forslaget og kaldte det unødvendig centralisering og unødvendig detaljering af budgetlægningen. Der må være sket noget siden 1985 i praktisk politik i kommunerne, der animerer Socialdemokratiet til at have en anden opfattelse nu.

Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag. Vi mener, at kommunernes ret til at udelegere opgaver til fagudvalg skal fastholdes. Det sikrer en strukturudvikling og en modernisering af kommunernes arbejde, uden at det tilsidesætter borgernes og kommunalbestyrelsernes mulighed for i fællesskab at sikre den fornødne åbenhed.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Fru Karen Højte Jensen undrede sig over, hvad formålet med lovforslaget er. Det er faktisk at ændre loven, som det også fremgår af lovforslaget. Når fru Karen Højte Jensen siger, at der ikke er noget problem, så kan jeg ikke forstå, at fru Karen Højte Jensen ikke kan tilslutte sig forslaget.

Hr. Erik Larsen siger, at Socialdemokratiet nu åbenbart vil sikre åbenhed. Det vil vi også i hvert fald dér, hvor der ikke er åbenhed. Vi mener, det er langt enklere, hvis der er en klar beslutning om, at alle takster og gebyrer skal fastsættes i åbne møder. Det er langt mere enkelt, end at et enkelt byrådsmedlem med styrelsesloven i hånden kan kræve spørgsmålet taget op.

Der er vel ikke noget galt i at ændre standpunkt fra 1985 til 1992. Det kan faktisk være nyttigt, og politik går ofte ud på at ændre tingene, men også at ændre standpunkter. Den praksis, der har udviklet sig centralt, når det gælder gebyrer, ser vi meget nødig overført til andre dele af det demokratiske styre.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Lad mig være venlig og sige, at der må være et eller andet, fru Hanne Andersen har misforstået. Fru Hanne Andersen sagde, at jeg havde givet udtryk for, at jeg var usikker over for formålet med lovforslaget, men jeg sagde faktisk, at jeg var enig i intentionerne. Det, jeg efterlyste, var den konkrete baggrund for lovforslaget.

For så vidt angår intentionerne, formålet, er der basis for at opnå dette i dag uden yderligere central styring, som jeg påpegede i min ordførertale.

Birgitte Husmark (SF):

I SF mener vi, det er et glimrende forslag, vi har til behandling her. Vi har meget stor sympati for det, idet der altid må være den størst mulige åbenhed over for en kommunes borgere med hensyn til, hvad de betaler til, og hvorfor de betaler. Det er en god regel.

Det er blevet nævnt, at et medlem af en kommunalbestyrelse altid kan fremsætte et forslag til kommunalbestyrelsens dagsorden om at drøfte den pågældende takstfastsættelse, men det er da netop en unødvendig bureaukratisering af det, der burde være en selvfølge, nemlig fuldstændig åbenhed omkring takstfastsættelsen i kommunerne.

Ligesom i 1985 synes SF, at det er et glimrende forslag.

Poul Nødgaard (FP):